

Forslag

til

Lov om fremme af bevægeligheden på arbejdsmarkedet.

Fremsat den 13. oktober 1966 af *Axel Kristensen, Henry Christensen, Poul Hartling* og *Kristen Østergaard*.

§ 1. Kollektive overenskomster, hvorved det bestemmes, at adgangen til at udføre et arbejde skal være betinget af bestemte faglige kvalifikationer, som ikke kræves opfyldt i lovgivningen eller i administrative bestemmelser fastsat i henhold til lov, er ugyldige.

Stk. 2. Organisationsstrukturen må ikke være nogen hindring for adgangen til at udføre et arbejde.

§ 2. Kollektive foranstaltninger, der tilsigter at gennemføre en begrænsning i strid med § 1 af den enkeltes adgang til at udføre et arbejde, kan indbringes for arbejdsretten som overenskomstbrud.

§ 3. Denne lov træder i kraft den 00. — — — med virkning fra det tidspunkt, da de nugældende kollektive overenskomster udløber.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er enslydende med det lovforslag (nr. 169), som af de samme forslagsstillere fremsattes 16. marts 1966 (Folketingstidende 1965-66, forhandlingerne sp. 3959, tillæg A. sp. 2263). Lovforslaget underkastedes første behandling den 4. maj 1966 (folketingets forhandling 1965-66, sp. 5105) og henvistes til behandling i et udvalg, der ikke tilendebragte sit arbejde, jfr. den af udvalget afgivne beretning af 26. september 1966 (tillæg B. sp. 1645).

Lovens formål er gennem øget bevægelighed på arbejdsmarkedet at sikre, at den enkelte frit kan anvende sin arbejdskraft, hvor værdien af det udførte arbejde er størst og dermed til størst nytte for lønmodtagerne og for hele samfundet, og til dette formål at frigøre arbejdskraften fra virkningerne af fortidige tilstande.

Til § 1.

Stk. 1 fastslår, at det aldrig kan tilkomme interesseorganisationer gennem aftaler at bestemme over den enkelte borgers ret til at udføre et arbejde.

Stk. 2 har ikke til formål at gribe ind i eksisterende organisationsforhold, men blot at sikre, at en organisation, hvis den behersker et arbejdsområde, ikke kan udelukke den enkelte fra arbejde inden for området ved at udelukke den pågældende fra organisationen.

Forslagsstillerne tillægger den tilsigtede frigørelse af arbejdet så stor betydning, at de afstår fra at komplicere sagen ved inddragelse af forhold, der er det angivne formål uvedkommende. Det må kort fastslås, at forslaget på ingen måde griber ind i lønfastsættelse for et arbejde eller andre arbejdsretlige forhold end det i § 1 angivne.

Til § 2.

Det må være åbenbart, at dersom der ikke ydes retslig beskyttelse af formålet med denne lov, kan loven på mange måder modvirkes. Derfor må sådanne handlinger kunne pådømmes af arbejdsretten, men eventuelt også indbringes for de ordinære domstole.